

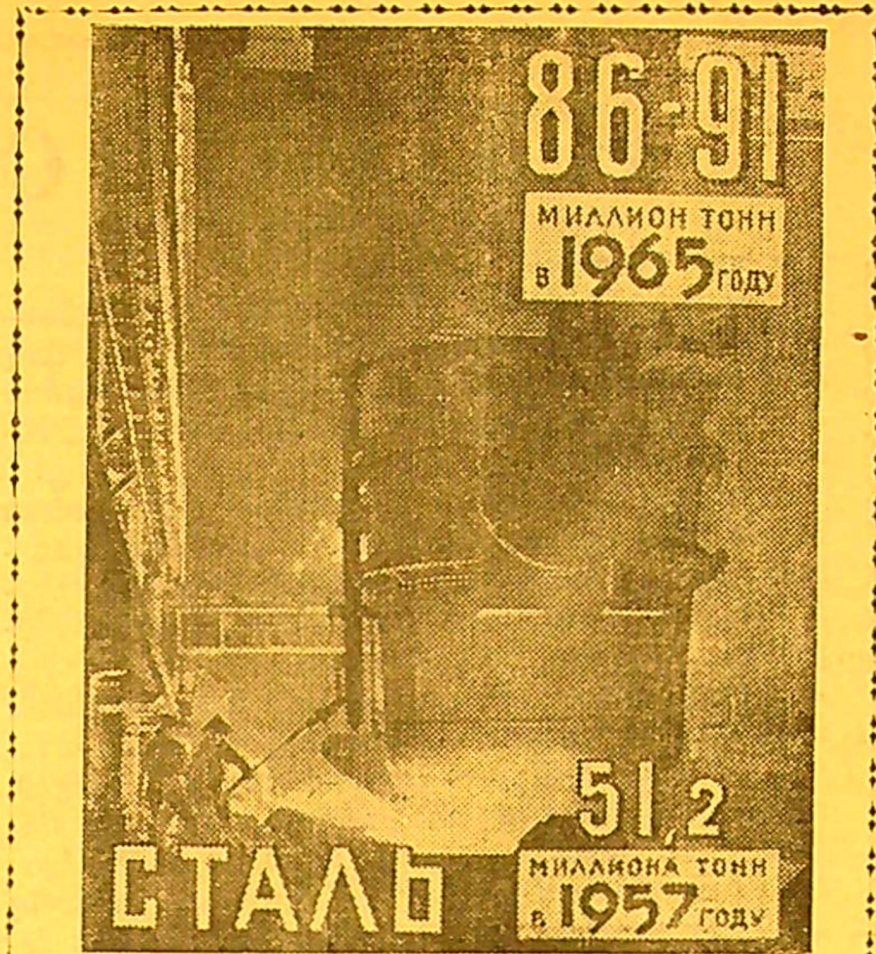
PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1958 m.
gruodžio
27
SESTADIENIS
Nr. 151(1729)
Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Kalinino vardo kolūkis gali ir turi įveikti ekonominį atsilikimą! — 2-3-4 psl.
2. Kūrinių antifeliginėmis temomis puslapiuose — 4 psl.
3. Tarptautinė apžvalga — 4 psl.

Partinė kontrolė fermoje

Žiemojimo pradžioje P. Cvirkos vardo kolūkyje į galvijų fermą pašarai būdavo pristatomi nereguliariai. Stigo vežikų. Nerimą kėlė ir antra aplinkybė. Pašarų sunaudojimas viršijo nustatytas normas.

Buvo imtasi priemonių. Per trumpą laiką prie fermos buvo pastatyta daržinė stambiems pašarams laikyti. Nebereikia daugiau gabenti jų čia kiekvieną dieną. Pašarus pradėta išduoti griežtai prisilaikant normų. Tai nedelsiant sumažino pašarų sunaudojimą. Ir silosą pradėta šerti taupiau.

Kolūkis neturi pašarų pertekliaus. Siekiant sėkmingai užbaigti gyvulių žiemojimą, būtina visą žiemą labai taupiai naudoti pašarus, tausoti juos. Nei kuokštelė šieno, nei kilogramas silosos neturi nueiti veltui. Nesaugosi saujos — neteksi vežimo.

Kolūčio partinė organizacija, siekdama sėkmingai organizuoti gyvulių žiemojimą, stiprina gyvulių žiemojimo elgos kontrolę. Iš to, kaip reikliai kolūčio komunistai pažiūrėjo į fermos aprūpinimo pašarais sutvarkymą bei jų taupų sunaudojimą, matyt, kad partinė organizacija nestovi nuosalyje nuo svarbiausio šios dienos uždavinio.

Labai svarbi dabar kiekvienoje fermoje partinių organizacijų įtaka. Nors pašarų klausimas yra svarbiausias, tačiau ne tik jis turi būti komunistų kontrolės objektu. Darbo grafiko vykdymas, patalpų stovis, gyvulių augintojų būtiniai poreikiai irgi neturi būti užmiršti.

Abejingumas šiame reikale yra pražūtingas ir nedovanotinas. Vis dėlto, kai kuriose partinėse organizacijose jis dar neišgyvendintas. Atskiri komunistai, būdami betarpiškai atsakingi už gyvulininkystės barus, paniekinaimai žiūri į savo tiesiogines pareigas.

Neseniai rajono laikraštyje buvo rašoma apie blogą padėtį „Bolševiko“ žemės ūkio artelės pieno — prekinėje fermoje. Fermos vedėjas drg. Valkauskas — komunistas. Kam, kam, bet jam, be abejo, neleistina išstis dienas nepasirodyti fermoje ir savo tiesiogines pareigas, nebekalbant jau apie partinę pareigą, pavesti nežinia kam.

Kolūčio partinės organizacijos vadovai kartais skundžiasi, kad dirbant gyvulininkystėje juos lydi nuolatiniai nepasisekimai. Kaip besistengtum, esą, trūkumų neišvengsi.

Sprendžiant iš Valkausko elgesio matosi, kad ir šis žmogus stengiasi, net per daug, tik atvirksčia prasme. Aišku, iš tokių „besistengiančių“ reikia griežtai pareikalauti.

Daugelyje fermų dirba komunistai. Bet ir ten, kur jų nėra, partinė kontrolė būtina reikalinga. Kiekvienas komunistas turi nuolat jausti, kad jis atsakingas už reikalų padėtį fermose, jis neturi laukti įpareigojimo iš partinės organizacijos, o pats rūpintis. Mažiausią trūkumą reikia išskelti aikštėn, mobilizuoti gyvulių augintojus, laukininkus, užkirsti kelią viskam, kas trukdo sėkmingam visuomeninių gyvulių žiemojimui.

Šiandien Glubokojės rajone

TURTINGAS DARBADIENIS

Šiomet gerą atlyginamas Kalinino vardo kolūčio žemdirbių darbas. Avansas turtingas. Už kiekvieną darbadienį, išdirbtą per 9 mėnesius, išduota po 2 kg grūdų bei 7 rublius pinigais.

Antono Filitarino šeima gavo avansu daugiau kaip 7000 rublių pinigais ir apie 2 tonas grūdų. Beveik tokie pat avansai išduoti Malvinai Biaseckai, Josifui Filitarinui bei kitiems kolūkiečiams.

RAJONO DARBININKŲ BEI KAIMO KORESPONDENTŲ PASITARIMAS

Gruodžio 18 dieną įvyko rajono ir srities laikraščių spaudos, darbuo-

tojų, autorinio aktyvo bei skaitytojų pasitarimas.

Susirinkusieji išklauė ir apsvarstė pranešimą apie spaudos, darbininkų ir kaimo korespondentų uždavinius ryšium su pasirengimu neeiliniam TSKP XXI suvažiavimui, o taip pat pasidalijo savo darbo patyrimu.

ZIEMOS LAIKOTARPIU PRIMELŽTI IS KIEKVIENOS KARVĖS PO 1200 KG PIENO

Rajono melžėjų lenktyniavime pirmąją Marija Krivionok iš „Peramogos“ žemės ūkio artelės. Per 11 mėnesių ji primelžė iš kiekvienos jai priskirtų karvių po 3669 kg pieno. Gerus rezultatus pasiekė šios artelės

melžėjos Vera Los, Ana Bylinskaja, o taip pat „17 sentiabria“ kolūčio melžėjos Tamara Orechova, Glafira Krivionok, Vera Liašonok ir daugelis kitų.

Priešakinių gyvulių augintojų iniciatyva rajone išsivystė lenktyniavimas už tai, kad primelžtų žiemos laikotarpiu iš kiekvienos karvės po 1200 kg pieno.

(Iš BTSR Glubokojės rajono laikraščio „Siaug kamunizma“).

Drg. N. Chruščiovo pranešimo „1959—1965 metams TSRS liaudies ūkio vystymo kontroliniai skaičiai“ tezėse iškeliamas uždavinys 1965 metais plieno lydimą padidinti iki 86—91 milijono tonų. Kiekvienais metais plieno gamyba padidės vidutiniškai 4,4—5,1 milijono tonų, tuo tarpu kai 1952—1958 metais plieno gamyba padidėdavo kasmet tik 3,4 milijono tonų. (TASS).

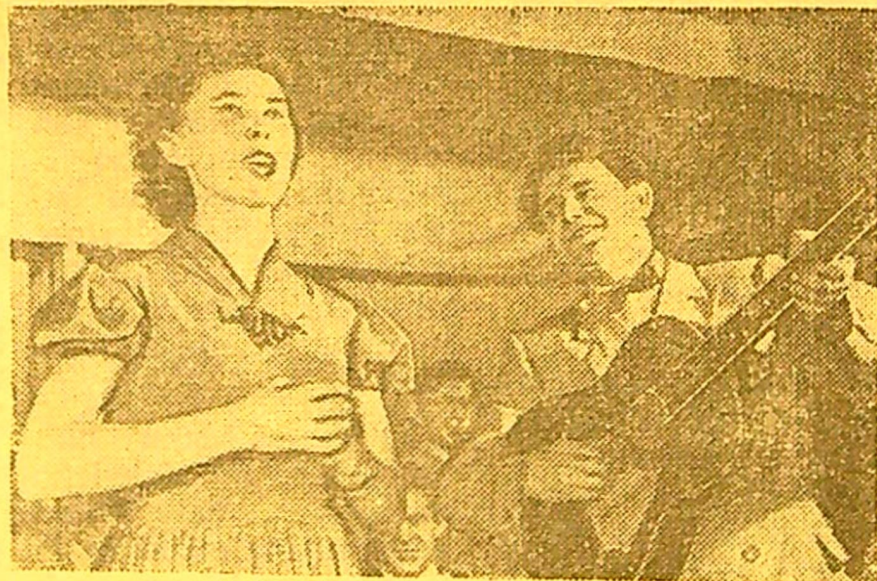
Tarybų ŠALYJE

Praktiškos automatinės girdyklos

Neseniai Voronežo srities „Rusijos“, Partijos XX suvažiavimo vardo žemės ūkio artelėse ir „Beriozovsko“ tarybiname ūkyje buvo įrengtos automatinės girdyklos. Jas montuojant panaudoti guminiai vamzdžiai. Tuo sutaupoma daug metalo. Be to, tokių įrenginių montavimas yra paprastas, patvarus, vamzdžiai atsparūs šalčiui.

Padangų gamyklos darbininkai pagamino iš gamybos atliekų 20 tūkstančių metrų guminių vamzdžių, kurie išsiųsti į RTS, tarybinius ūkius ir kolūkius.

(TASS-ELTA).

VOLOGDOS SRITIS. Cerepovecko kultūros namai — geriausi srityje. Čia meno saviveiklos rateliuose dalyvauja daugiau kaip 300 žmonių. Didelį populiarumą žiūrovų tarpe įgijo estrados orkestras.

Nuotraukoje: estrados orkestro solistė fotoateljė retušuotoja Zoja Sišliakova išpildo populiarią dainelę iš kinofilmu „Karnavalinė naktis“. Dešinėje — estrados orkestro dalyvis garvežio mašinistas Pavlas Družininas. G. U d a l c o v o nuotr. (TASS).

Stavropolio kolūkiečiai kurortuose

Trisdešimt penki Stavropolio krašto kolūkiečiai pagal sutartis su Piatigorsko kurortų kontora nusipirko šiais metais 1050 kelialapių į Kaminovodo, Krymo, Kaukazo, Juodosios jūros pakrančių sanatorijas bei poilsio namus. Nuosavas sanatorijas Kislovodske turi Novo-Aleksandrovsko rajono kolūkis. „Rosija“, Piatigorsko rajono kolūkis „Proletarskaja volia“. Arteliniai poilsio namai atidaryti Jesentuko rajono Lenino vardo kolūkyje. Siose gydyklose 1958 metais išsėjos apie 800 krašto žemdirbių. (TASS).

Didžiausias kolūkinis sodas

Didžiausias Tarybų Sąjungoje kolūkinis sodas yra Padniestrinio Cobručių kaimė. Jis užima 1718 hektarų. Siame sode yra beveik 200 tūkstančių medžių. Kolūkiečių išauginamais vaisiais galima aprūpinti 100 tūkstančių žmonių miestą; kiekvienam gyventojui tektų po 50 kilogramų vaisių.

Per pastaruosius trejus metus šis didžiulis sodas, priklausantis Moldavijos TSR Tirasopolio rajono Lenino vardo kolūkiui, davė apie 30 milijonų rublių pajamų. (TASS-ELTA).

Nauja mokslinė stotis Antarktidoje

Iš Mirno pranešta, kad naujo Antarktinės Pietų observatorijos Mirno. Si nauja stotis, esanti 3710 metrų virš jūros lygio, skirta epizodiniams moksliniams stebėjimams ir tolesniems tarybinių ekspedicijų žygiams į žemyno gilumą. Ant įtvirtinto čia stiebo iškelta TSRS valstybinė vėliava, pakilioje vietoje pastatytas V. Lenino biustas.

Tarybiniais tyrinėtojams teko įveikti dviejų tūkstančių dviejų šimtų kilometrų kelią

(TASS-ELTA).

KARA-KALPAKIJOS

ATSR. Nukuso miesto partinio švietimo tinkle dirba 104 propagandistai, paruošti vakariniame marksizmo - leninizmo universitete bei propagandistų kursuose.

Nuotraukoje: Nukuso politinio švietimo namų salėje. Propagandistai ruošiasi eiliniam užsiėmimui politrateliuose.

N. Medvedevo nuotr.

(TASS).

Kalinino vardo kolūkis gali

GYVULININKYSTEI —

Kaip pašersi — taip pamelši

Pagrindinė, pajamingiausia artelės kryptis turi būti gyvulininkystė. Tai, pirmiausia, priklauso nuo apsirūpinimo pašarais. Kai kalininiečiai praturtės, jie įsigys daugiau produktyvių karvių bei kitų gyvulių. Tai ateities klausimas. Šiandien reikia rūpintis, kad turimi gyvuliai būtų sočiau šeriami, kad jų produktyvumas būtų aukštesnis.

Peržvelgę šių metų mėnesines pieno primelžimo suvestines matome, kad rajono kolūkių tarpe Kalinino vardo kolūkis randasi paskutinėje vietoje. Jis ne tik neįvykdys prisiimtų pieno gamyboje įsipareigojimų, bet, kaip matyti, nepasieks net praėjusių metų rodiklių. Kodėl gi pieno gamyboje artelė atsiliko tiek pagal jo išėigą 100 ha žemės ūkio naudmenų, tiek ir primelžiant iš vienos karvės?

Dėl blogos pašarų apsaugos, jų švaistymo pašarų praeitame tvartiniam laikotarpyje neužteko. Karvės į ganyklas išėjo labai sulysusios. Reikalinga buvo vasarą pagerinti jų priežiūrą. Deja, karvės papildomą žaliąjį pašarą ne visuomet gaudavo, o atėjus rudeniiui, kada papildomas šėrimas ypatingai reikalingas, jis buvo visiškai nutrauktas. Pastačius karves žiemojimui į tvartus, pieno primelžimas dar

labiau krito. Iš 58 melžiamų karvių per dieną primelžiama vos 70 litrų pieno.

Pasiteiravome pas melžėjas, kuo jos aiškina tokį žemą primelžimą. Viena iš jų pasakė:

— Blogai šeriami. Mes skaitėme brošiūrose, kad pirmaujančios melžėjos karves šeria papildomai koncentratais. o pas mus jų nėra.

Paros davinys karvių fermoje sekantis: po 4 kg vasarinių ir žieminių šiaudų, 3 kg šieno ir 4 kg sultingųjų pašarų. Esant tokiam skurdžiam šieno ir sultingųjų pašarų daviniui, koncentratai būtini, tačiau ne visoms karvėms. Racionus reikia keisti, atsižvelgiant į atskirų karvių pieninumą. Neleistina, kai karvės, duodančios po litrą pieno, gauna lygiai tiek pat pašarų, kiek ir galinčios šiuo metu duoti po 7—8 litrus, jeigu joms skirtas pašarų davinys būtų sultingesnis.

Nors ir kažin kiek pašarų būtų pagaminta, bet be tinkamos jų apskaitos ir apsaugos, jų ne užteks. Tuo fermos darbuotojai įsitikino iš praėjusių metų liūdno pamokos. Neleistina, kad kas nori, tas ir veža pašarus, kiek jų turi, tiek šeria. Reikia dar kartą juos gerai apmatuoti, išskirti žmones jų saugojimui, fermose nustatyti griežtas normas.

Tik dėl skaičiaus

Siemet melžiamų karvių banda pasipildė 16 karvių: 5 savo išaugintomis telyčiomis ir 11 nupirkta iš kolūkiečių. Bet kokia iš to nauda, jei karvės laikomos tik dėl skaičiaus, o ne dėl pieno. Štai rugsėjo mėnesį pravesto kontrolinio melžimo rezultatai: tik iš 6 karvių per dieną buvo primelžta po 10—10,5 litro pieno, 14 karvių išmilžis nesiekė net 5 litrų į dieną. Bendrai, didesnė pusė karvių bandoje labai žemo produktyvumo. Pasirodo, kad išbrokuota karvė čia pakėičiama iš jos gauta ir išauginta telyčia, arba nupirkta iš kolūkiečių karve, ne kiek negeresne už buvusią. Prieauglio auginimu nesirūpinama. Štai antroje laukininkystės brigadoje į kolūkiečio Stepanavičiaus tvarte laikomas veršelius tiesiog gaila žiūrėti.

Kolūkyje pradėta įgyvendinti dirbtinio karvių apseklinimo bū-

no. Visi šių metų rodikliai viršija praėjusių metų rodiklius. Kalinino vardo kolūkyje atitinkamai gauta 66,5 cnt pieno, 13,8 cnt mėsos ir primelžta iš karvės vidutiniškai vos po 1331 kg pieno — žymiai mažiau negu pernai.

Visiškai suprantamas kolūkiečių susirūpinimas visuomeninio ūkio likimu. Siekiant padėti kolūkiečiams, redakcija, partijos rajono komitetui pasiūlius, pasiuntė į kolūki grupę darbuotojų. Jie kalbėjosi su kolūkiečiais, klausėsi jų nuomonės ir spausdinamuose puslapiuose pareiškia kai kurias mintis, kaip išvesti kolūki iš ekonominio atsilikimo.

Tikimės, kad mūsų laikraštyje pradėtas pokalbis bus tęsiamas brigadų bei visuotiniame kolūkio susirinkimuose. Artelės nariai gali ir turi surasti ir įgyvendinti priemones, kurios užtikrins Kalinino vardo kolūkiui per trumpiausią laiką pakelti artelės ekonomiką.

Redakcija dažnai gauna signalus iš Kalinino vardo kolūkio. Kolūkiečiai sunerimę dėl lėtų visų visuomeninių artelės gamybos šakų augimo tempų, sunkios finansinės būklės, žemo darbdienio atlyginimo.

Ir iš tikrųjų kolūkis atsilieka vykdant visus žemės ūkio darbus. Artelėje žema darbo drausmė. Pagal pieno gamybą kolūkis randasi paskutinėje vietoje rajono kolūkių tarpe, o pagal mėsos gamybą — priešpaskutinėje vietoje.

Dar nepraejo nė dveji metai, kai šis kolūkis buvo susmulkintas. Atsiskyres „Tarybinio artojo“ kolūkis, turėdamas lygiai tokias pat sąlygas, su visais uždaviniais susidoroja žymiai sėkmingiau. Štai, pavyzdžiui, palyginkime gyvulininkystės produktų gamybą. Per 11 šių metų mėnesių „Tarybinio artojo“ kolūkis gavo 100 hektarų žemės naudmenų 84,5 cnt pieno ir 14 cnt mėsos, primelžė iš karvės vidutiniškai po 1899 kg pie-

NUO KO REIKĖTŲ PRADĖTI?

Klausytis artelės narių balso

Pakelti kolūki iš atsilikimo, sustiprinti jį per trumpą laikotarpį — nelengvas darbas. Sprendžiant šį uždavinį kolūkio pirmininkui reikia daug paaukoti energijos, kantrybės, kūrybiškumo. Bet pirmiausia reikia rasti bendrą kalbą su žmonėmis.

Lankantis kolūkyje mes kalbėjome su daugeliu kolūkiečių. Visi nori dirbti, stiprinti kolūki. Nesutikom nė vieno žmogaus, abejingo artelės likimui. Kolūkiečiai kupini sumanymų, pasiūlymų vienu ar kitu klausimu. Bet ar žino tai pirmininkas?

Draugas Bondarevas — jaunas, energingas pirmininkas, vadovaujantis kolūkiui nuo artelės susmulkinimo. Kiekviena darbe pasitaiko klaidų. Neapdraustas nuo to ir drg. Bondarevas. Tačiau neatleistina tai, kad pirmininkas jas pripažįsta tik nurodžius iš viršaus, o kolūkiečių balsui kurčias. Vien tik dėl to per ištikus metus kolūkyje nebuvo sušaukta nė vieno visuotinio kolūkiečių susirinkimo, praveisti vos du išplėsti valdybos posėdžiai. Užmiršo matyti, pirmininkas, kad per praeitą ataskaitinį susirinkimą kolūkiečiai smarkiai kritikavo jį už vienvaldystę. Neprivedė tas užmiršimas prie gerio.

Davei žodį — ištesėk

Artelės nariai kolūkinėje gamyboje nepakankamai dalyvauja ir dėl to, kad už darbą tinkamai neatlyginama. Nesvarūs praeitais metais buvo darbdienis — 1,3 kg grūdų ir 40 kapeikų pinigais. Grūdus kolūkiečiai gavo, o pinigai ir iki šiol ne visiems išmokėti.

Anksčiau, kada artelėje buvo dvi stambios brigados, brigadininkų darbas buvo nelengvas. Siemet jos susmulkintos į keturias mažesnes. Dabar kolūkiečiams arčiau vaikščioti į darbą, lengviau išvežti į laukus trąšas, suvežti derlių. Lengviau brigadininkui vadovauti mažesniame kolūkiečių skaičiu.

Tiek darbo jėga, tiek žemės kiekiu brigados beveik lygios. Nė vienas brigadininkas negali skųstis, kad pas kaimynus dirvos geresnės, o jo brigadoje blogesnės — visur dirvožemis vienodas. Ir darbo užduotys brigadoms vienodos. Esant tokioms sąlygoms brigadininkai gali dirbti savarankiškai, kūrybiškai, sustiprinti darbo drausmę. Tačiau jie to nesiekia. Kodėl?

Iki šiol artelėje taikomas vienodas šabloniškas atlyginimas už darbdienius. Gaunasi, kad viena brigada išlaikoma kitų, sukaustoma laukininkystės darbuotojų iniciatyva. Reikia jau šiemet atlyginimą už darbdienius skirti pagal brigadų gautus rezultatus.

Nei kolūkio valdyba, nei pats pirmininkas nekovoja už brigadininkų drausmės sustiprinimą. Brigadininkai atrato užėidinėti į kolūkio valdybą ir pranešti apie užduočių įvykdymą, gauti naujas. Esant tokiai

nesveikai praktikai, Bogomolnikovo vadovaujamoje brigadoje šiemet liko dalis neperartų bulvienu.

Antroji, drg. Vorobjovo vadovaujama, laukininkystės brigada — nepirmaujanti ir neatsilikanti. Brigadoje 193 ha ariamos žemės tenka 43 kolūkiečių kiemams. Kiekvienoje šeimoje yra ne tik po vieną, bet ir po 2—3 darbingus kolūkiečius. Viso brigadoje yra 46 darbingi vyrai bei moterys. Be to, yra paauglių bei pasenusių, kuriuos karšto darbymečio metu irgi galima pritraukti į pagalbą. Įskaitant tai, kad didesnė pusė darbų atliekama mašinomis, gaunasi, kad žemės vienetų darbo jėgos pilnai pakanka. Turint šitiek žmonių brigadoje darbai turėtų būti atliekami sėkmingai, išauginami gausni derliai.

Su brigadininku mes peržiūrėjome kiekvieno kolūkiečio dalyvavimą kolūkinėje gamyboje. Iš 21 žmogaus 19 vyrų gali neatitiraukiamai dirbti laukininkystėje. O dirba tik 13. Likusieji vyrai — brigados išlaikytiniai. Jemeljanas ir Anisimas Bogomolnikovai, Nikolajus, Timofiejus bei Michailas Vorobjovai. Ivanas Bezubovas ir jų šeimos naudojasi visomis kolūkio gėrybėmis — turi po 60 arų pasodybičius sklypus, jų apdirbimui ima iš kolūkio ark-

lius, šienauja sau iš kolūkio pievų, naudojami miško medžiaga, ir... gyvena uždarbiaudami „iškairės“ — tašo iš akmens paminklų pardavimui. Pamėgink su jais pašnekėti, paraginti į darbą, tuojau griebiasi gydytojo pažymėjimo dėl atleidimo nuo sunkių darbų. Išėina, kad kolūkyje jiems visi darbai sunkūs, o namuose ir akmenis vartyti lengva. Tai visiems žinoma sukčiautojo logika: „Savi marškiniai arčiau kūno“.

Jokių priemonių nesima prieš juos kolūkio valdyba, neištraukia tinginių į dienos šviesą, neiškelia veltėdžių visuotiniame kolūkiečių susirinkime. Ar ne skriaudu darbšties brigados nariams Vincui Juršui, Vytautui Dičiūnui, Petru Stankevičiui, Juozui Juodiniui ir kitiems, kurių darbu naudojasi minėtieji Bogomolnikovai ir Vorobjovai? Užtenka jiems ant svetimos nu-garos joti. Reikėtų išduoti jiems pašarus, malkas tik pagal išdirbtų darbdienių skaičių, be to, sumažinti pasodybičius sklypus. Pagaliau nieko nenustotų kolūkis ir atsikratęs vienu kitu išlaikytiniu. Tai būtų pamoka likusiems prisiplačeliams prie kolūkio pašonės.

Artelėje stinga nuolatinių gyvulininkystės darbuotojų. Žmonės nenori dirbti gyvulininkystėje todėl, kad gauna mažą atlyginimą, o kai mažai gauna, tai ir dirba nenoromis, blogai. Gyvulių augintojams neišmokamas priklausantis papildomas atlyginimas ir jie nesuinteresuoti dirbti geriau, našiau.

Jų suma sudaro 8000 rublių. Tai ekonomiškai silpnam kolūkiui nemaža suma, bet dėl neūkiškumo artelė praranda dar didesnes sumas. Reikėjo imtis visų priemonių ir laiku atsiskaityti su kolūkiečiais. Tuomet nereikėtų raginti žmonių rinktis į darbą.

ir turi įveikti ekonomini atsilikimą!

PAGRINDINĖ KRYPTĮ

Žvelgiant į ateitį

Zemės ūkio artelės nariai negali skystis pašarų bazės neturtingumu. Kolūkyje vien sukultūrintų pievų yra 100 hektarų. Sekančiais metais artelė gali gauti iš jų nemažiau 400 tonų aukštos kokybės šieno. Be to, yra dobilų bei natūralių jų pievų. Reiškia, galima sudaryti gausią pašarų atsargą turimiems produktyviesiems bei darbiniais visuomeniniams gyvuliams, o taip pat kolūkiečių gyvuliams. Be to, galima dar žymiai padidinti karvių bandą.

Jau ateinančiais metais kolūkis gali ir turi padidinti visuomeninę bandą ne mažiau kaip iki 110 karvių, tai yra du kartus daugiau, negu turi dabar. Aprūpinti jas pašarais nesudarys sunkumų. Karvei, iš kurios per metus primelžiama vidutiniškai 2500 litrų pieno, tvartiniam laikiniam reikalinga apytikriai 28 centnerių stambių pašarų, tame skaičiuje 24 centnerių gero motiejukų šieno, o taip pat 60 cent sulčių pašarų.

Pasirodo, kad visuomeninei 110 karvių bandai išlaikyti pakanka pusės šieno, kurį galima bus gauti iš sukultūrintų pievų.

Iki šiol kolūkis susidurdavo su sunkumais dėl sulčių ir koncentruotų pašarų. Ką daryti, siekiant išvengti jų ateinančiais metais?

110 karvių išlaikyti reikalinga turėti apie 605 tonas sulčių pašarų. Tai 24 ha kukurūzų po 250 cent žaliosios masės iš ha derlingumo. Kas link koncentratų, tai galima išsiversti ir be jų, atitinkamai padidinus šieno ir sulčių pašarų davinius.

Sulčiųjų pašarų kalininiečiai gali pasigaminti daugiau, negu bet kuri kita artelė. Kukurūzai mėgsta lengvas dirvas. Artelėje visos dirvos tinka kukurūzams auginti. Bet čia kukurūzai nemėgstami. Siemet gerai sudygę kukurūzai, vos vieną sykį nuravėti, ėmė nykti. Tai matydami, antros ir trečios laukininkystės brigadų brigadininkai nesiėmė jų gelbėti, o nuganė ir suarė.

Brigadininkas Bogomolnikovas, kukurūzų auginimui skirtą prie karvidės sklypą užsėjo mišiniu, nors ten pačios melžėjos buvo sutikusios auginti kukurūzus. Nesiruošiama jų auginimui ir ateinančiais metais.

Dideliu rezervu papildant siloso išteklius reikia laikyti nusausias pelkes. Antroje brigadoje 5 ha nusaustų pelkių buvo auginamos avižos žaliajam pašarui. Iš kiekvieno hektaro gauta po 350 cent žaliosios masės. Išplėtęs avižų bei mišinio pasėlius, kolūkis galėtų užraugti ateinančiais metais ne mažiau 1000 tonų siloso.

Kalinino vardo kolūkis negalės vystyti gyvulininkystės be kultūrinių ganyklų. Pradžiai jų reikėtų ne daugiau kaip 50 arba 60 hektarų. Sąlygos joms įrengti yra, kiek sunkiau su žolių sėklomis. Kaip jas įrengti pirmininkas, agronomas bei brigadininkai žino gerai. Įrengimui reikalingos lėšos, bet tokios ganyklos pilnai save pateisina. Juk jose išties vasarą galima ganyti karves su prieaugliu, arkliais, nešeriant jų papildomai.

Daugiau kiaulių

Per 11 mėnesių kolūkis realizavo 13,8 cent kiaulienos 100 ha ariamos žemės, esant metiniam įsipareigojimui 28 cent. Kodėl gi neįvykdomas šis kuklus įsipareigojimas? Gal neturima kuo penėti kiaules.

Praeitais metais buvo gautas aukštas bulvių derlius — 120 cent iš ha 31 ha plote. Viso buvo prikasta 370 tonų bulvių. Daug bulvių buvo paroduota, palikus pašarui tik 200 tonų. Net su šiomis bulvėmis buvo galima atpenėti apie 400 bekonų. Kolūkis savo įsipareigojimuose buvo numatęs atpenėti 250 bekonų, tačiau atpenėjo tik 105.

Įsipareigojimų neįvykdymo priežastis buvo ta, kad stigo paršelių. Fermeje tėra 24 pagrindinės paršavedės. Jos mažai produktyvios. Reikalinga padidinti motininių kiaulių skaičių, ypač vienkartinį paršavedžių sąskaita. Tame reikale buvo susidurta su sunkumais: nėra kur laikyti paršelius, trūksta patalpų. Bet ir iš šios padėties išėjimas yra. Prasidedant žiemėjimui karvės buvo sutalpintos į du tvartus. Paskiau pasirodė, kad joms pilnai užtenka vietos vienoje karvidėje. Likusį laisvą jas ganydavo padieniu.

tvartą galima pritaikyti kiaulėms, iki bus pastatyta tipinė kiaulidė. Be to, kiaules galima laikyti arklidėse. O arkliaiš galima paruošti, apšildyti klojimus.

Teisingą žingsnį padarė kolūčio valdyba, duodama auginti kiaules kolūkiečiams. Iš 6 išaugintų bekonų vienas paliekamas kolūkiečiui. Tai suinteresuoja kolūkiečius. Siemet tokiu būdu augino bekonus 9 kolūkiečiai. Reikia susitarti su kolūkiečiais dėl kiaulių auginimo tokiais pagrindais ir ateinančioms metams.

Nereikia užmiršti praktikuojamo mūsų rajono kolūkiuose bekonų auginimo kolūkiui metodo, išskiriant kolūkiečiams pinigų jų nupirkimui ir žemės — pašarų auginimui.

Pagaliam užtenka delsti su kiaulidės statyba. Sudarius savą statybinę brigadą, panaudojant savo medžiagą, jos užbaigimas nedaug tekainuos.

*

Kadrų klausimas

Visi pasiekimai gyvulininkystėje priklauso nuo fermos darbuotojų kadrų parinkimo, nuo jų noro ir sugebėjimo dirbti, bendradarbiauti tarpusavyje. Jaunosios melžėjos dirba nebloggerai. Jos dirbtų dar geriau, jeigu valdyba joms reikiama padėtų, laiku atsilieptų į jų poreikius.

Praėjusią vasarą nebuvo nuolatinių piemenų. Kaip tas atsiliepė į karvių produktyvumą matome iš tokio fakto. 19 karvių grupė, prižiūrima melžėjos Savičiūrima melžėjos Savičiūtės, ganėsi atskirai nuo dėjuo Juodiniui kolūčio kitos bandos. Kolūkiečiai valdyba išskyrė apskaiti-

liu auginimo tokiais pagrindais ir ateinančioms metams.

Nereikia užmiršti praktikuojamo mūsų rajono kolūkiuose bekonų auginimo kolūkiui metodo, išskiriant kolūkiečiams pinigų jų nupirkimui ir žemės — pašarų auginimui.

Pagaliam užtenka delsti su kiaulidės statyba. Sudarius savą statybinę brigadą, panaudojant savo medžiagą, jos užbaigimas nedaug tekainuos.

Kada ateidavo eilė ganyti Kalinai Vorobjovui, jis savęs nevargindavo. Suvaręs karves į pelkėje esančią salą, paberdavo ant žemės druskos ir ramia širdimi nueidavo, žinodamas, kad karvės grauš sūrį žemę. Kiti kolūkiečiai mėgindavo karves rišti, nesirūpindami laiku jas pagirdyti. Toks „ganymas“ privedė prie to, kad iš šių 19 karvių vasaros metu buvo primelžiama per dieną tik 40—60 litrų pieno.

Į pagalbą nieko neveikiančiam fermos vedėjui Juodiniui kolūčio valdyba išskyrė apskaiti-

ŽUVANTIEJI TŪKSTANČIAI

Tik dėl neūkiškumo

Artelė randasi sunkioje finansinėje būklėje. O pinigai reikalingi visur: papildomam atlyginimui, kolūkiečių avansavimui už darbadienius, karvių pirkimui, statybai ir taip toliau. Kur jų gauti? Šis klausimas labai sunkus ir jį galima įvairiai spręsti.

Pažiūrėkime, kur dingsta lėšos dėl kolūčio vadovų apsileidimo, neūkiškumo.

Dėl žemo produktyvumo buvo išbrokuotos 6 melžiamos karvės. Jas dar vasaros metu reikėjo atskirti nuo pagrindinės bandos, gerai įserti ir tuomet už kiekvieną būtų buvę gauta ne mažiau kaip po 2000 rublių. Už šiuos pinigus kolūkis galėjo įsigyti 4—5 aukšto produktyvumo karves. Bet šitaip nebuvę padaryta. Valdyba nežino kaip parduoti išbrokuotas gyvulius, kadangi jie labai liesi.

Visuomeninės bandos papildymui praeitais metais iš kolūkiečių buvo nupirkta 11 karvių, sumokant už kiekvieną nuo 2300 iki 3000 rublių. Valdyba nesiderėjo: kiek kas prašė, tiek ir išmokėjo, o nauda iš to gauta menka. Dvi nupirktos karvės jau išbrokuotos, kaip neproduktyvios.

Kolūkyje yra 60 avių. Pajamų iš jų kolūkis neturi. Pavasarinio kirpimo vilnos tebeguli survestos sandėlyje. Rudenį avys liko nekirptos. O avys juk neblogos. Ūkiškai tvarkantis iš kiekvienos galima prikirpti per metus po 2—2,5 kg vilnų. Vidutiniškai skaitant už kilogramą vilnų po 20—22 rublius, kolūkis neteko daugiau kaip 4600 rublių.

ninką Janaudytę. Bet ir ji neatsiliko nuo jo savo „sąžiningumu“. Tingėdama lankytis fermeje, primelžiama pieno kiekį ji užrašydavo „iš lubų“. Tik praėjus nemažam laiko tarpui kolūčio valdyba sužinojo apie jos suktybes.

Kiaulininkės neužinteresuotos kiaulienos gamybos didinimu, nes kiaulės nesveriamos. Tai irgi fermos vedėjo ir apskaitininko apsileidimo išdava. Žinoma, neveria laikyti fermeje du tinginius ir priskaityti jiems darbadienius.

Tai pusė skolos sumos, reikalingos kolūkiečiams išmokėti už darbadienius.

Nepigiai atsiėjo kolūkiui technikos įsigijimas. Bet ji netausojama: išmėtyta po laukus kur

pakliuvo. Lėšos nebūtų iššvaistomos, jei kolūčio pirmininkas Bondarevas vykdytų Žemės ūkio artelės įstatus, ne vienas tvarkytų visuomeninį turtą, o tartųsi su valdyba, kolūčio nariais.

Štai kur pajamos!

Praeitais metais kalininiečiai smarkiai apsiuokė. Už 15 ha plote išaugintus linus jie gavo tik 13,5 tūkstančio rublių, po 900 rub. iš ha. Negalima sakyti, kad nei pirmininkas, nei agronomas, nei kolūkiečiai nesupranta šios pajamingos kultūros reikšmės ekonomiškai silpnos artelės pakėlimui. Jie tik užmiršta, kad linai reikalauja didelio ir nuolatinio rūpinimosi jais. Pradedant dirvos parinkimu linų sėjai ir baigiant produkcijos pristatymu į paruošų punktą, reikia dirbti nenuleidžiant rankų. Tik tokiu būdu galima laukti pajamų. Pernai gi beveik visi šiaudeliai nepasiekė paruošų punkto. Bogomolnikovo vadovaujamoje brigadoje jie liko po sniegu, daug nesutvarkytų šiaudelių dar ir dabar randasi klojimuose.

Kolūčio vadovai nepasimokė iš praeitų metų klaidų ir šiomet. Antroje brigadoje 4 ha plote išaugo geri linai. Surūšiuojus juos galima buvo priduoti pirmuoju numeriu. Bet ir šiomet linai liko po sniegu. Ne geresnė padėtis ir drg. Kilbauskos vadovaujamoje brigadoje, kur nuo 5 ha pasėlių net galvutės neušukuotos. Matyti, ir šiomet kolūkis ne kiek ne daugiau gaus už linus. Laiku sutvarkius juos, iš kiekvieno ha būtų galima gauti nemažiau kaip po 7000 rub. pajamų. Tokiu būdu vien iš linininkystės kolūkis netenka 100.000 rublių pajamų.

Brangus lubino sėklos kilogramas. Zino jo kainą kalininiečiai, sumokėję už jas apie 25.000 rublių. Artelės dirvoje lubinai gerai dera. 10 ha lubinų pasėlių buvo palikta sėklai. Gautos sėklos būtų pilnai užtekę ateinančių metų sėjai. Bet sėkliniai lubinų pasėliai supuvo. Ir vėl reikės sukti galvą, kur gauti pinigų sėkloms įsigyti.

Štai kur pajamos, štai kur pinigai. Niekas jums jų negrąžins, jei jūs patys, draugai kalininiečiai, praradote juos per savo apsileidimą, abejingumą trūkumams.

ZEMĘ DIRBTI GERIAU, RŪPESTINGIAU

Kolūkis įsigijo tris traktorius DT-54 ir vieną „Belorusj“. Turint tokią galingą techniką galima gerai įdirbti dirvas, pakelti visų kultūrų derlingumą. Kalininiečiai, neatidėliodami pavasariui, suarė iš rudens dirvas. Tačiau kolūčio valdyba pamiršo patikrinti mechanizatorių atliktą darbą. Kai technika priklausė MTS, ji keldavo ginčus dėl kiekvienos ne teisingai išvartotos vagos, reikalavdavo perarėti iš naujo. Dabar, deja, to nėra. Blogai suartos beveik visos dirvos.

Norint gauti smėlingose dirvose geresnius derlius, jų tręsimui negalima gailėti organinių trąšų. Atliekant melioracijos darbus, buvo iškastą tūkstančiai tonų durpių. Bet nedaug jų kasmet išvežama į dirvas. Aišku, durpės be mėšlo naudos neduoda. Gi mėš-

las čia nevertinamas. Jis be tvarkos išmėtytas.

Pirmininkas drg. Bondarevas kaltina vežiką drg. Kvilių, kad tas nevykdo kolūčio valdybos parėdymo krauti mėšlą į vieną krūvą. O ar ne geriau būtų pritarti brigadininkų pasiūlymui: sudaryti grafiką, pagal kurį kiekviena brigada vežtų mėšlą tiesiog iš tvarto į laukus ir ten kompostuotų su durpėmis? Tai vertingas pasiūlymas, ir jį reikia įgyvendinti.

Blogai tvarkant mėšlą jo neužtenka net bulvėms patręšti. Norint padidinti jo kiekį, nereikia gailėti šiaudų asmeniniams kolūkiečių tvartams kreikti, o visuomeniniams tvartams kreikti naudoti durpes. Tuomet pavasarį galima būtų papildomai įnešti į dirvas šimtus tonų vertingų organinių trąšų.

(Pabaiga 4 psl.).

Kalinino vardo kolūkis gali ir turi įveikti ekonominį atsilikimą!

TAUPTYTI DARBADIENĮ

Darbadienis — tai atlikto kolūkyje darbo, ar telės pajamų paskirstymo matas. Dabar, kada plačiai taikomos materialinio paskatinimo priemonės, kada įgyvendinamas kasmėnesinis kolūkiečių avansavimas, ypatingai svarbu teisingai, taupiai su darbo kiekybės ir kokybės atlikimo apskaita, priskaičiuoti kolūkiečiams darbadienius.

Deja, šio reikalavimo Kalinino vardo kolūkyje

nevisiškai prisilaikoma. Valdybos nutarimu gyvulininkystės fermų darbuotojams darbadieniai turi būti priskaitomi už pagamintą produkciją. Faktiškai gi to neprisi- laikoma. Kiaulininkės priskaitomi 4 darbadieniai nuo kiekvieno gauto paršelio, 1,25 darbadienio — už gyvulio sukergimą, kas mėnesį po 1 darbadienį — už motininės kiaulės priežiūrą, 3 darbadienius — už kuilio reproduktoriaus priežiū-

ra, ir po 1 darbadienį — už kiekvieną realizuotą bekoną. Be to, pradedant nuo 3 mėnesių amžiaus, už kiekvienos penimos kiaulės priaugtą 10 kg svorį priskaitoma po 1,5 darbadienio. Bet koks gali būti darbadienių priskaitymas už svorio priaugimą, jei penimos kiaulės iki pat realizavimo nesveriamos? Kiaulininkės, gaudamos darbadienius už priežiūrą, o ne už produkciją, nesuinteresuotos gerinti savo darbo rezultatus. Antra vertus, pagaminti centneriui mėsos sunaudojama pernelyg daug darbadienių.

Karvių fermoje darbadieniai iššvaistomi dėl blogos apskaitos. Štai melžėja E. Kviliūtė faktiškai primelžė 17,953 kg pieno. O pagal apskaitos žiniaraščius jos primelžto pieno kiekis lygus 19,821 kg. Už šiuos tariamai primelžtus 1868 kg pieno jai priskaičiuota 43,13 darbadienio. Melžėjai Savičiūtei neteisingai priskaityta 92,30 darbadienio, Juršytei — 62,32 darbadienio. Dėl to kalta apskaitininkė Janaudytė.

Taupyti darbadienį — tai nereiškia būti šykštiems, skriausti fermos darbuotojus. Zinodami, kad jiems apmokės už darbą griežtai pagal gautą produkciją, gyvu-

liū augintojai geriau prižiūrėtų gyvulius, daug rūpestingiau atliktų savo darbą. Tokiu būdu jie pagamintų daugiau mėsos, pieno ir uždirbtų nemažiau.

Svaistomasi darbadieniais ne tik gyvulininkystėje. Ir kituose visuomeninės gamybos baruose darbadieniai priskaitomi neatsižvelgiant į darbų apimtį, jų kokybę, o tik į sugaištą laiką. Pailiustruosime pavyzdžius. Už dieną, sugaištą kuliant rugius, linus, renkant akmenis, piau- nant malkas, ravint bulves ir taip toliau, kolūkiečiui priskaitoma po 1 darbadienį. Toks darbo apmokėjimas priveda prie to, kad kolūkiečiai suinteresuoti tik praleisti dieną, o ne dirbti. Tuo naudojasi žmonės, kuriems svarbu duoti kolūkiui kiek galint mažiau, o iš jo išplėsti daugiau.

Su tuo taikstytis negalima. Tik griežta darbadienių sunaudojimo kontrolė, tikslus atlikto darbo vertinimas padės padaryti aktyvesnius artelės narius, įjungti juos į kovą už kuo greitesnį artelės pakėlimą.

Medžiagą paruošė:

J. Melnikas — LKP RK instruktorius, S. Bagdonavičius — vyr. buhalteris-ekonomistas, V. Raubiška — „Pergalės“ korespondentas.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

NATO—karo kurstymo įrankis

Paryžiuje įvyko eilinė Siaurės Atlanto sąjungos (NATO) tarybos sesija, kurioje dalyvavo penkiolikos šalių — šio agresyvaus bloko narių atstovai. Kaip ir visuomeninės gamybos baruose Amerikos delegacija su JAV valstybės sekretoriumi Dalesu priešakyje. Kaip tik jis reikalavo, kad sesija visų pirma apsvarstytų Berlyno klausimą, nors kaip yra žinoma, NATO neturi nieko bendro su šiuo klausimu. Amerikiniai NATO vadovai ištraukė Berlyno klausimą į sesiją tik tam, kad pavaizduotų Tarybų Sąjungos pasiūlymą paversti Vakarų Berlyną laisvuju demilitarizuotu miestu esant kažkokia „grėsmė“ Vakarams ir kad būtų galima šiuo pretekstu reikalauti ginklavimosi varžybų stiprinimo.

Pažymėtina, kad NATO sesijos nutarimą Berlyno klausimu iš anksto nulėmė sesijos atidarymo išvakarėse Paryžiuje įvykęs JAV, Anglijos, Prancūzijos ir Vakarų Vokietijos užsienio reikalų ministrų pasitarimas, kurio dalyviai atmetė taikingą Tarybų Sąjungos pasiūlymą. Tokį pat nevertingą nutarimą priėmė ir NATO tarybos sesija. Po to sesijos dalyviai pradėjo

svarstyti klausimus, susijusius su naujo karo rengimu.

Amerikos diplomatai ir generolai pareikalavo, kad jų Vakarų Europos partneriai NATO bloke paspartintų karinių pasirengimų tempus, padidintų savo ginkluotųjų pajėgų skaičių. Ypač atkakliai JAV reikalavo europinių NATO narių sutikimo, kad jų teritorijoje būtų įrengtos Amerikos branduolinės ir raketinės bazės. Iki šiol tikėtai Anglijos, Italijos ir Turkijos vyriausybės leido įrengti savo šalyse tokias bazes. Tuo tarpu kitos šalys — NATO nariai atkakliai priešinosi šiam JAV reikalavimui, suprasdamos, kokia grėsmė joms kiltų, jeigu jos sutiktų, kad jų teritorijoje būtų įrengtos raketinės ir branduolinės Jungtinių Amerikos Valstijų bazės. Kaip matyti iš Vakarų spaudos pranešimų ir iš baigiamojo NATO sesijos komunikato, Jungtinėms Valstijoms ir šį kartą nepavyko išreikalauti nutarimo, kad visa Vakarų Europa būtų paversta jų raketine — atomine baze, nukreipta prieš Tarybų Sąjungą ir kitas socialistines šalis.

NATO Paryžiaus sesijoje išryškėjo ir kitų rimtų NATO sąjungoje dalyvaujančių šalių nesutarimų. Kaip nurodė Italijos laikraštis „Avanti“, sesija „baigė savo darbą, neapsvarsčiusi ir nesureguliuos pagrindinių prieštaravimų, kurie skyrė šios sąjungos narius sesijos išvakarėse“. Išliaupsintą Vakarų „vienybę“ smarkiai pakerta ginčai ekonominiiais klausimais.

Astrėja rietenos NATO stovykloje taip pat ir kitais klausimais. Pavyzdžiui, Anglija, Turkija ir Graikija įnirtingai ginčijasi dėl Kipro, Vakarų Vokietija ir Danija negali susitarti, kas turi vaidinti pagrindinį vaidmenį NATO sistemoje Baltijos jūros rajone ir t. t.

Astrūs NATO narių prieštaravimai smarkiai pakerta šį bloką. Bet vis dėlto, kaip parodė Paryžiaus sesija, jis tebekelia labai rimtą grėsmę taikai ir tautų saugumui.

S. Germanas

*

Klaidos atitaisymas

Praeitame „Pergalės“ numeryje, autoriui suklaidinus redakciją, įsibrovė klaida. 3 psl. patalpintoje žinutėje „Praktikos darbams — į kolūki“ paskutiniąsias 4 eilutes reikia skaityti: Gerai padirbė.

Redaktorius
H. JURSYS

Uzs. Nr. 649.

Kūrinių antireliginiais temomis puslapiuose

„STEBUKLINGOJI“

Kiekvienais metais pavasarį, kai potvynio vanduo pradeda atslūgti, Pelegovkos upė pradeda „griaužti“ krantą... metai po metų Pelegovka atkakliai įsigrauzia į pievą, išsidėsčiusią už Gumniščių kaimo. Per žiemą pasiilgę upės, Gumniščių kaimo vaikai aspinta jos krantą. Kimba žuvis ar ne, vis vien jie ištisą dieną kantriai sėdi su savo meškerėmis.

Kaimo moksleivis meškeriojas Rodka Guliajavas vietoje lauktų žuvyčių parnešė namo jo rastą lobį. — seną, išblukusią nuo drėgmės ikoną.

Radkos senelė, pravardžiuojama „Grečicha“, pamačiusi ikoną, paskelbė, kad ši, kadaise dingusi iš kaimo cerkvės ir dabar jos anūko rasta ikona yra „stebuklinga“. Kartu su „Grečicha“, šiuo šventuoju paveiklu susidomėjo ir kitos kaimo senės: Domna, Darija, Sekleteja, Zerebicha, serganti vandene Agnija Ručkina, sargas senis Stiopa Kazačiokas ir bekojis Akindinas Pojarkovas. Prie šios „naujai pasirodžiusios“ ikonos patraukė žmonės, prašantieji malonės iš „stebuklingosios“.

Taip prasideda 1958 metų žurnalo „Znamia“ penktame numeryje paskelbta rašytojo V. Tendriakovo apysaka „Stebuklingoji“.

Ir štai Rodka, tapęs dienos didvyriu, gyvendamas tamsių ir atsilikusių žmonių tarpe, pateko į tinklą tų, kurie nutarė pasipelnyti iš „naujai pasirodžiusios“ ikonos. Senelės paskelbė Rodką „antruoju Panteleimonu“, uždėjo jam ant kaklo kryželį ir privertė melstis ikonai. Tačiau berniukui nepatiko prietarai, kuriais jį apsupo švienteivos. Rodka buvo prislėgtas.

„...Ir kuo linksmesnė diena, — kalba autorius, — tuo didesnė našta spaudžia Rodkos širdį. Po marškiniiais, po išblukusiu pionierišku kaklaraiščiu degina krūtinę varinis kryželis. Sėdi pamokose ir prisimeni, kad niekas iš vaikų jo neturi... Zaidžiant pertraukų metu turi saugotis, kad neatsisektų marškiniai: pastebės — išjuoks... O jeigu ir nepastebės, vis vien jautiesi kažkokiu nešvari. Tiesiog bausmė!“

Rašytojas parodo, kaip paprasti žmonės kartais patenka į tokių prityrusių „žmonių sėlių gaudytojų“ rankas, kokių apysakoje parodytas kaimyninio kaimo popas Dmitrijus.

Daug rūpinosi Rodkos likimu mokytoja Praskovja Petrova. Ryžtingi mokytojos veiksmai išgelbėjo berniuką nuo gresiančio jam pavojaus. Aiškiai parodyta, kaip paprasta kaimo moteris Varvara — Rodkos motina atsikrato religinių prietarų.

Ypatingai didelį vaidmenį demaksuojant religinius fanatikus suvaidino Praskovja Petrova ir partijos rajono komiteto darbuotojas Kučinas. Jie suprato, kad reikalinga ilga, atkakli kova prieš prietarus. Nereikia atstumti tikinčiųjų, negalima pažeisti jų religinių jausmų, būtina gi vystyti rimtą mokslinę-ateistinę propagandą. Didelę reikšmę turi tikinčiųjų įtraukimas į aktyvų visuomeninį gyvenimą, nes tada jie pilniau pajunta mūsų darbo didingumą, supranta komunistų partijos politikos prasmę.

A. Efelis

L. OVALOVAS

Varinė saga

Romanas

(Tęsinys iš 150 numerio).

Patys suprantate, kas bus. Tai vyks naktį. Viskas bus padaryta per pusvalandį...

Proninas susimąstęs žiūrėjo į stalo paviršių, lyg jame būtų žemėlapis ar kokie nors brėžiniai.

Mes žiūrėjome į Proniną: sutiks ar ne?

— Rizikingas dalykas, — ištarė jis. — Aerodromas ar vasarnamis, kaip jie ten, yra saugomi. Tvirta apsauga. Lėktuvo nusileidimas bus pastebėtas. Šie patrakėliai be matant sukurs. — Jis nutilo, o mes sulaukėme kvėpavimo.

— Bet surizikuosime...

Mes su palengvėjimu atsidsome.

— Rizika — kilnus reikalas, o šiuo atveju ypač kilnus. Tuo labiau, kad...

Jis greitai pažvelgė į mus, ir jo akyse užsidegė ugnelė.

Proninas pakvietė mus sėstis dar arčiau.

— Bet atsiminkite, draugai, viską atsverkite kaip vaistinėje. Reikia parodyti didelį susivaldymą ir ištvermę. Ma-

karovus turį sužinoti, kokia

vasarnamio apsauga. Zeleznovui reikia šiandien susirūšti su vadovybe. Aš asmeniškai siūlau tokį variantą. Kada mūsų bombarduotojai išskris vykdyti uždavinio, vienas iš jų, po to, kai numes bombas, užsuks į vasarnamį. Tuo laiku reikia būti jau ten. Iš oberio Gaškės ypatingos pagalbos nelaukite. Andriejui Semionovičiui pasiruošti sugrįžimui.

Paimkite kartoteką, sąrašą. Sąrašo kopiją perduosite man: maža kas gali atsitikti. Kapitonas Zeleznovas vadovaus operacijai. — Proninas griežtai pažiūrėjo į mane. — Aišku, Andriejau Semionovičiui?

Kiekvienas Zeleznovo žodis — jums įstatymas.

Jis atsistojo, paspaudė mums rankas.

— Eikite, — pasakė jis man. — Tiesiai į kiemą ir į gatvę. Viktoras išeis vėliau, jūs jį dar šiandien pamatysite.

Aš vėl perėjau virtuvę, vis tas pats vyras stovėjo prie lango, jo ranka buvo kišenėje. Tiktai dabar aš supratau, kad jis, tikriausia, saugojo

Proniną.

Kieme, prie vartų, irgi stovėjo kažkoks žmogus — kas žino, savas ar svietimas. Aš praėjau pro jį, jis pasiliko vietoje.

Namuose aš išrinkau reikalingus atvirukus, patikrinau sąrašą, perrašiau jį, paslėpiau seife.

Vakare atėjo Zeleznovas.

— Na kaip? — paklausiau aš.

— Viskas tvarkoj, — pasakė jis lyg tarp kitko. — Paimėginiau susirūšti su žmonėmis, pas kuriuos veždavau jus į svečius.

— Rytą sugrįšite?

— Nežinau. Reikia mašinę išsaugoti, — pasakė Viktoras. — O jūs, žinoma, ruoškitės!

(Bus daugiau).